

ODLOTOWA „DWÓJKA”

Maj-czerwiec 2005

Nr 5

Odwiedź nową stronę szkoły w Internecie!

www.konarski.wiara.pl

Znajdziesz tam m.in.:

- @ aktualności z życia szkoły
- @ zapowiedzi ważnych wydarzeń
- @ mnóstwo zdjęć
- @ informacje dla rodziców
- @ historię szkoły
- @ spis podręczników
- @ archiwalne numery „Odlotowej Dwójki”

Możesz także:

- @ posłuchać hymnu szkoły
- @ dodać swój komentarz

ZAPRASZAMY!!!

W NUMERZE m.in.:

- ◆ Kronika wydarzeń „Z życia szkoły”
- ◆ Osiągnięcia naszych uczniów
- ◆ Pożegnanie z Ojcem Świętym Janem Pawłem II
- ◆ Kącik twórczości
- ◆ Nasze pasje - taniec
- ◆ Sposób na wolny czas
- ◆ Prawie-wakacyjne opowieści
- ◆ Dużo humoru
- ◆ Kącik Łasucha

*Jeszcze parę kroków
i... wakacje!*

Z ŻYCIA SZKOŁY *** KRONIKA WYDARZEŃ

Noc pod ziemią

To była niezapomniana noc! 27/28 stycznia ponad połowa uczniów naszej szkoły spędziła 250 metrów pod ziemią – w Kopalni Soli w Bochni.

Jak widać, humory dopisywały...

Dotarliśmy na miejsce ok. godziny 19. i zjechaliśmy górniczymi windami do Komory Ważyn. Po rozłokowaniu bagaży udaliśmy się na wycieczkę po kopalni. Oglądaliśmy piękne komory solne z niepowtarzalnymi rzeźbami w soli oraz dawne narzędzia i urządzenia górnicze. W kaplicy św. Kingi wysłuchaliśmy legendy o tym, jak powstały bocheńskie złoża soli. Atrakcją, która zaparła nam dech w piersiach, był przejazd podziemną kolejką, a potem zjazd w dół po specjalnej rynnie o długości ok. 140 metrów. Potem niektórzy grali na piłkę na boisku, ale większość bawiła się na dyskotecie i uczestniczyła w konkursie karaoke. Po północy panie usiłowały nakłonić nas do odpoczynku i snu, ale byliśmy tak pełni wrażeń, że nikomu spać się nie chciało.

Rosną nam artyści

Uczniowie uczestniczący w zajęciach koła plastycznego prezentowali swoje prace na wystawie, która przez kilkanaście dni lutego witała wchodzących do naszej szkoły.

Wystawa była podsumowaniem pracy koła plastycznego w I semestrze. Młodzi artyści prezentowali różne ciekawe techniki plastyczne. Wśród eksponowanych prac znalazły się m.in. te nagrodzone na konkursie plastycznym zorganizowanym przez Towarzystwo Przyjaciół Węgier i Przedszkola nr 17.

Wystawa spotkała się z dużym zainteresowaniem i przychylnymi opiniami oglądających.

Kangur Matematyczny

17 marca 2005 r. uczniowie naszej szkoły uczestniczyli w 14. edycji Międzynarodowego Konkursu „Kangur Matematyczny”. Konkurs ten w wyjątkowy sposób integruje młodzież świata, bowiem

w tym samym dniu (w Polsce o tej samej godzinie) uczniowie wielu krajów rozwiązują te same zadania. Zawody mają charakter jednorazowego testu. Spośród naszych kolegów 12 uczniów klas IV rozwiązywało zadania z kategorii „Maluch”, a 23 uczniów z klas V i VI zadania z kategorii „Beniamin”.

Zespół redakcyjny: Uczniowie: Justyna Czochara, Kamil Dydo, Dawid Drwał, Jakub Kwiek, Jakub Michalski, Maciej Witek, Adam Wójcik. Opiekun: mgr Magdalena Rzepka
Kontakt e-mail: magdalena_rz@gazeta.pl

Gra terenowa po Tarnowie

22 kwietnia odbyła się w naszej szkole XVI Gra Terenowa po Tarnowie. Tym razem młodzież szkół podstawowych z Tarnowa i okolicy wędrowała „Szlakiem martyrologii narodu polskiego w naszym mieście”.

Impreza składała się z trzech części. Najpierw uczniowie przygotowali pracę plastyczną związaną z tematyką konkursu. Najważniejszym punktem imprezy była wędrowka z przewodnikiem po Tarnowie, następnie uczestnicy musieli wyka-

podczas wycieczki. W klasyfikacji końcowej najlepiej wypadła drużyna SP nr 9 przed SP w Szczepanowicach i SP nr 8. Najpiękniejszą pracę wykonała SP nr 9. Praca plastyczna naszej drużyny zajęła drugie miejsce, a w końcowej klasyfikacji SP nr 2 uplasowała się na czwartym miejscu.

Impreza odbyła się dzięki dużemu zaangażowaniu opiekunów SKKT, przewodnika PTTK p. A. Smagacz oraz dzięki pomocy sponsorów.

Na szlaku martyrologii narodu polskiego znajduje się też Pomnik Ofiar Faszyzmu, usytuowany niedaleko naszej szkoły.

Ziemia – nasz piękny świat

W tym roku Dzień Ziemi obchodziliśmy w naszej szkole 29 kwietnia. Wszystkie klasy spotkały się na sali gimnastycznej, by wziąć udział w przygotowanej z tej okazji uroczystości. Z niecierpliwością czekaliśmy też na ogłoszenie wyników konkursów przyrodniczych, w których brała udział większość uczniów.

W tym półroczu uczniowie uczestniczyli w 9 szkolnych konkursach o tematyce przyrodniczej. Były to konkursy: wiedzy ekologicznej, na zielnik, na album pt. „Chrońmy piękną tarnowską przyrodę”, literacki (utwór o tematyce przyrodniczej), fotograficzny pt. „Najpiękniejsze miejsca Ziemi Tarnowskiej”, plastyczny, konkurs wiedzy pt. „Czy znasz swój kraj, czy znasz Europę?”, konkurs czystości w klasach oraz konkurs „Zbieramy makulaturę”.

W części artystycznej mogliśmy obejrzeć m.in. inscenizację o lesie przygotowaną przez kl. III b pod kierunkiem p. Danuty Iwaniec, a także podziwiać wesołe tańce w wykonaniu grupy tanecznej ze świetlicy szkolnej, wyćwiczone pod opieką p. Aliny Michoń. Śpiewał także chór szkolny prowadzony przez p. Ewę Surowiec, a uczniowie, którzy zwyciężyli w konkursie literacko-przyrodniczym zaprezentowali swoje utwory. Nad całością czuwały panie uczące przyrody: Maria Markiewicz-Klas i Wanda Długosz.

Nagrody i wyróżnienia trafiły do około 80 uczniów

Z ŻYCIA SZKOŁY *** KRONIKA WYDARZEŃ

W Roku Andersena *** W Roku Andersena

IV Międzyszkolny Konkurs Literacki

14 kwietnia już po raz czwarty odbył się w naszej szkole Międzyszkolny Konkurs Literacki - tym razem pod hasłem „Uhonorowani Andersenowskim laurem”. Nasza drużyna w składzie: Justyna Czochara, Agnieszka Siedlik i Dominika Pamuła z kl. V c, zajęła III miejsce.

Uczestnicy mieli do przeczytania cztery książki: E. Nowackiej „Kilka miesięcy, całe życie”, M. Musierowicz „Kwiat kalafiora”, A. Bahdaja „Gdzie twój dom, Telemachu?” i K. Kotowskiej „Jeż”. Wszystkie zostały umieszczone na Międzynarodowej Liście im. H. Ch. Andersena. Oprócz tego uczestnicy konkursu musieli poznać życiorys słynnego duńskiego baśniopisarza.

Zwycięska drużyna w czasie konkursowych zmagani

Konkurs przeznaczony był dla uczniów klas IV-VI szkół podstawowych z terenu Tarnowa. Wzięło w nim udział 17 trzysobowych drużyn, które rywalizowały w dwóch etapach. Pierwszy etap - test ze znajomości lektur konkursowych - zadecydował o zakwalifikowaniu się do części finałowej. Miała ona formę otwartej prezentacji. Uczniowie musieli m.in. odpowiedzieć na pytanie problemowe i pytanie-zagadkę, rozwiązać krzyżówkę, napisać zaproszenie, rozpoznać bohaterów książek na podstawie opisu, a także wykazać się znajomością życia i twórczości Andersena. Zadania przygotowały panie uczące języka polskiego w naszej szkole.

Najlepsza okazała się drużyna ze Szkoły Podstawowej nr 19, równorzędne 2. miejsce zajęły zespoły z: SP 19 i Zespołu Szkół Sportowych, zaś 3. miejsce wywalczyła drużyna z naszej szkoły i SP 9. Za planszę przedstawiającą ciekawostki z życia Andersena wyróżnienie otrzymali uczniowie SP 14 i SP 9. Wszyscy uczestnicy drugiego etapu dostali nagrody książkowe.

Kilka dni po zakończeniu konkursu andersenowskiego jego uczestniczki z naszej szkoły: Justyna Czochara, Agnieszka Siedlik i Magdalena Michoń wystąpiły w programie Tarnowskiej Telewizji Kablowej, w którym opowiadały o konkursie, o swoich przygotowaniach do niego oraz o ulubionych lekturach.

Olimpiada Polonistyczna

Uczennica kl. III a, Monika Piekieniak zajęła III miejsce na Międzyszkolnej Olimpiadzie Polonistycznej "Czy znasz baśnie H. CH. Andersena?".

Konkurs dla uczniów klas trzecich zorganizowała Szkoła Podstawowa nr 3 w Tarnowie w ramach obchodów Roku Andersena. Finałisti eliminacji szkolnych podczas wypełniania testu

musieli wykazać się znajomością lektur obowiązujących w kl. I - III (nie tylko baśni), a także wiedzą i praktycznymi umiejętnościami z zakresu gramatyki i ortografii.

Dyplom za zajęcie III miejsca to duże wyróżnienie

Z ŻYCIA SZKOŁY *** KRONIKA WYDARZEŃ

NASI NAJLEPSI

Mamy laureatkę i finalistkę

Do naszej szkoły uczęszcza wyjątkowa dziewczyna. Uczennica kl. VI c Weronika Błaż, bo o niej tu mowa, została zwyciężczynią III edycji Małopolskiego Konkursu Matematyczno-Przyrodniczego „MATEMATYCZNY SPACER ŚCIEŻKAMI PRZYRODY” zorganizowanego dla uczniów szkół podstawowych. **Brawo Weronika!**

To dziewczyna, która w szkole wykazuje się niezwykle umiejętnościami matematycznymi. Uczęszcza na zajęcia szkolnego koła matematycznego prowadzonego przez panią mgr Łucję Plichtę. Weronika w trakcie tych zajęć wykazuje

się biegłością wykonywania działań matematycznych i sprawnością logicznego myślenia. Czasami pomaga pani wymyślać różne zadania tekstowe. Jest bardzo miłą koleżanką i umie pomóc w trudnych sytuacjach. Gdy nie rozumiemy niektórych zagadnień matematycznych, to ona stara się nam je wytłumaczyć.

Wszyscy życzymy Weronice powodzenia w następnych konkursach.

Adam Wójcik, kl. Vc

Weronika Błaż była najlepszą wśród 16 tys. uczniów

Dodajmy, że w Konkursie Matematyczno-Przyrodniczym Weronika zajęła I miejsce ex aequo z dwoma uczniami – Szczepanem Odrobiną ze SP w Andrychowie i Bartoszem Pietrysem ze SP nr 101 w Krakowie. Cała trójka okazała się najlepsza spośród 16 tys. uczniów, tytuł bowiem uczestniczyło w szkolnym etapie konkursu. Dzięki temu zwycięstwu Weronika ma zapewniony wstęp do wybranego gimnazjum bez konieczności pisania sprawdzianu umiejętności dla szóstoklasistów.

Nasza koleżanka wykazała się również sporymi umiejętnościami polonistycznymi. Została finalistką tegorocznej edycji Małopolskiego Konkursu Humanistycznego, który poświęcono tematyce przyjaźni.

Drużyna SP 2 pierwsza w Małopolsce

15 maja w Krakowie drużyna MUKS „Sokół-Gumniska” przy Szkole Podstawowej nr 2 w Tarnowie zdobyła Puchar Konstytucji 3 Maja w minisiatkówce chłopców. Zespół w składzie: Maciek Gądek, Michał Planeta i Darek Wiktor (z klas V b i V c) okazał się najlepszy w Małopolsce i wywalczył awans do rozgrywek ogólnopolskich.

Turniej minisiatkówki chłopców rocznik '93 odbył się z okazji Rocznicy Uchwalenia Konstytucji 3 Maja. Organizatorem tej corocznej imprezy jest Małopolski Związek Piłki Siatkowej. W turnieju startowały 24 drużyny z całego województwa małopolskiego. Zdobycie I miejsca i Pucharu przez drużynę naszego klubu jest więc wielkim sukcesem. Rozgrywki stanowiły jednocześnie kwalifikacje do Ogól-

nopolskiego Turnieju Minisiatkówki „Zabrze 2005”, który to turniej uważany jest za nieoficjalne mistrzostwa Polski. Odbędzie się on na początku września, a drużyna z naszej szkoły będzie reprezentowała na nim województwo małopolskie.

Maćkowi, Michałowi i Darkowi gratulujemy zwycięstwa!

Pożegnaliśmy ukochanego Ojca Świętego

Odszedł Człowiek Święty

Godzina 21:37 2 kwietnia 2005 r. na zawsze pozostanie w naszej pamięci. Wtedy odszedł do nieba umiłowany Ojciec Święty Jan Paweł II. Żegnaliśmy Go, dziękowaliśmy Mu i modliliśmy się za Niego także w naszej szkolnej społeczności. W poniedziałek 4 IV w kościółku Najświętszej Marii Panny wszystkie klasy zebrały się na modlitwie różańcowej w intencji Papieża. Na wielu lekcjach rozmawialiśmy o życiu i zasługach Ojca Świętego. Wielu z nas napisało do Papieża pożegnalne listy i wpisało się do ksiąg kondolencyjnych.

Sms do nieba

28 kwietnia w samo południe, wraz z uczniami innych tarnowskich szkół nasze koleżanki i koledzy wzięli udział w spotkaniu poświęconym pamięci Ojca Świętego Jana Pawła II. Stojąc wokół Rynku i trzymając się za ręce, utworzyli łańcuch czystych serc. Wraz z pieśnią „Abba Ojcze” posłali do nieba duchowy sms o takiej treści: „Kochany Ojcze Święty Janie Pawle II Wielki: dziękujemy – trwamy!”. W odpowiedzi otrzymali sms od Ojca Świętego:

„...Raduję się, że o mnie pamiętacie. Dziękuję za wysłany od Was SMS, który w Królestwie Niebieskim narobił tyle miłego zamieszania. Błogosławię wszystkim (...)”

Papieskie urodziny

Jeszcze raz gorąco wspominaliśmy w naszej szkole zmarłego niedawno Papieża Jana Pawła II. Było to 18 maja – w dniu urodzin Karola Wojtyły, urodzin, które w tym roku obchodził już w niebie. Z tej okazji uczestniczyliśmy w uroczystym apelu przygotowanym pod kierunkiem s. Ewy Wójcik. Uczniowie

z różnych klas przypomnieli sylwetkę Papieża-Polaka, a także recytowali wiersze Jemu poświęcone. Natomiast nauczyciele zaprezentowali wybrane utwory napisane przez Karola Wojtyłę. Zaśpiewaliśmy też wiele piosenek religijnych, a wśród nich ukochaną przez Papieża „Barkę”.

Uczennice klasy szóstej zaprezentowały rozmowę z młodym Karolem Wojtyłą

Tarnów, 10. 04. 2005 r.

Najukochańszy Ojciec Święty!

Mam na imię Madzia i mam 12 lat. W sobotę 2 kwietnia 2005 r. wieczorem o godzinie 21:37 ZAMARŁ ŚWIAT. Wszystkie stacje telewizyjne podawały, że serce Ojca Świętego przestało bić.

Dopiero wtedy zrozumiałam, że zakończył się etap naszego życia, że ludzkość straciła największego człowieka na Ziemi.

Pragnę napisać do Ciebie, Ojciec Święty, kilka słów. Jesteś dla mnie wzorem. Dziękuję Ci za wszystko – za to, Kim byłeś i co nam dawałeś. Za miłość przeogromną, za uśmiech, za cierpienie, za słowo. Wiem, że ubogie są moje słowa i myśli, ale uczucie, którym Cię darzę, ogromne. Mówiłeś o tolerancji i godności drugiego człowieka. Zmieniłeś ten świat pełen nienawiści w świat, który uczył się miłości i przebaczenia. Słowa, które wypowiadałeś „nie lękajcie się” pozostaną na zawsze w moim sercu. Jesteś i zawsze będziesz moim autorytetem, człowiekiem, który zmienił „oblicze tej ziemi”.

Dziś, Najukochańszy Ojciec Święty, pragnę powiedzieć Ci: nie „żegnaj”, ale „do zobaczenia”. Otaczaj nas swoją opieką. Proszę Cię o błogosławieństwo i łaskę dla całej mojej rodziny. Wyjednaj mi dobre życie, dobrą śmierć i szczęśliwą wieczność.

Kocham Cię, Ojciec Święty.
Twoja Madzia Michoń

Pożegnaliśmy ukochanego Ojca Świętego

Tarnów, 7. 04. 2005 r.

Drogi Papieżu!

Ojciec Święty, dziękuję Ci za to, że byłeś z nami tyle lat. Urodziłem się, gdy już byłeś papieżem, teraz nie mogę sobie wyobrazić innego Ojca Świętego.

Dziękuję za miłość, którą przekazałeś nam dzieciom i całemu światu. Wiem, że tam, gdzie teraz jesteś – jesteś szczęśliwy i wstawiasz się za nami do Pana Boga.

Będę Ciebie zawsze pamiętał.
Rafał

Tarnów, 4. 04. 2005 r.

Kochany Ojciec Święty!

Odszedłeś od nas kilka dni temu, a ja już za Tobą tęsknię. Byłeś dla mnie wielkim, wspaniałym Człowiekiem, którego chciałabym naśladować. Będzie mi ciężko żyć bez Ciebie.

Mam nadzieję, że jesteś szczęśliwy i teraz z Panem Bogiem patrzysz na mnie z góry.

Sylvia Cierpich

Tarnów, 5. 04. 2005 r.

Kochany Papieżu!

W moim liście chciałabym Ci bardzo podziękować za wszystko, co zrobiłeś dla ludzi i dla mnie.

Dla wszystkich byłeś bardzo dobry. Nigdy nie było takiego papieża jak Ty. Dziękuję za to, że pomogłeś uwolnić Polskę z niewoli i za odwagę. Najbardziej kochałeś dzieci i młodzież, zawsze miałeś dla nich czas. Byłeś żartobliwy i wesoły, nawet podczas choroby.

Kończę więc i żegnam Cię bardzo serdecznie, Kochany Ojciec Święty. Czuj w niebie z Panem Jezusem nad całym światem.

Kasia

Tarnów, 5. 04. 2005 r.

Kochany Ojciec Święty!

Kilka dni temu Bóg odwołał Cię do wieczności. Po długim, wspaniałym życiu tu na ziemi odszedłeś. Wszyscy wierzymy, że jesteś teraz szczęśliwy, mogą oglądać Chwałę Boga. My pozostaliśmy! Pragniemy iść za Twoim przykładem. Chcielibyśmy, aby nasze życie było podobne do Twojego, abyśmy umieli służyć innym, bezwarunkowo kochać, nie uprzedzać się do ludzi ze względu na to, że wyznają inną religię bądź mają w życiu inny system wartości. (...)

Ojciec! Dla nas Polaków byłeś nie tylko Janem Pawłem II Wielkim, ale również Polakiem - naszym najwspanialszym rodakiem, który przynosił chlubę narodowi. Pragniemy podziękować Ci za to, ile zrobiłeś nie tylko dla świata, ale również dla naszej Ojczyzny. Chcemy Cię zapewnić o naszej modlitwie za Ciebie oraz w tych wszystkich intencjach, które polecałeś Bogu jeszcze za życia. (...)

Justyna, kl. V c

A MOŻE WYROSNAĆ Z NAS POECI?... KĄCIK TWÓRCZOŚCI

Drzewa

Drzewa – tak zwyczajne, a jednak wyjątkowe,
Czy bez nich życie byłoby możliwe?
Popatrz na liście – zdobienia koronkowe,
w których
Gniazda wiją ptaki szczęśliwe.

Posłuchaj wiatru, co szumi w lesie,
Cichego szeptu, znajomej nuty.
To ono przesłanie nieśmiało niesie:
„Czy chcecie naprawdę bym był zatruty?”
Służyłem Ci wiernie od setek lat,
Chcę nadal to czynić – „zadbaj o nasz świat”.

W zielonym mym domu
Odpocznij przez chwilę.
Bądź częstym mym gościem
I pamiętaj, że żyję!

Anna Wolan, kl. VI c

Ziemia

Ziemia – ten nasz piękny świat,
Nigdy nie byłby rad,
Gdybyśmy go zanieczyszczali
I na jego skórę śmieci wyrzucali.
On nam daje dom, pokarm, życie.
Czy to tak ładnie niszczyć to piękno?
Czy to tak ładnie niszczyć nasz dom?
Nie! On czuje to...

Czuje zanieczyszczenie w żyłach
swych,
Czuje pyły i gazy w oddechu swym.
Więc szanuj, bracie, swój piękny dom.
Pamiętaj: On czuje to!

Jakub Siedlik, kl. V a

*Jeden z dębów w Rogalinie (Wielkopolska).
Wiekiem dorównuje słynnemu „Bartkowi”.*

Rosną...

Drzewa, drzewa...

Wtedy, kiedy
Woda je oblewa,
Rosną,
Kiedy promień
Na nie pada,
Rosną,
Kiedy ciepłą ziemię
Czują,
Rosną, rosną, rosną,
Rosną prężnie,
Rosną szybko,
Więc ich nie krzywdź!
Pomyśl,
Ile mają lat...
Czy są młode,
Czy są stare,
Chcą żyć jeszcze
Parę lat.

Monika Jurczak, kl. VI c

Autorzy są laureatami szkolnego konkursu literackiego z okazji Dnia Ziemi

NASZE PASJE

Tancerze na medal

Z Klaudią Kajpust i Tomkiem Stysialem z kl. V c rozmawia Kamil Dydo.

Klaudia i Robert

Kamil: Jak zaczęła się Wasza przygoda z tańcem?

Tomek: Kiedy miałem 5 lat, mama zapisała mnie na lekcje tańca towarzyskiego. Wcześniej tańczyła już moja starsza siostra.

Klaudia: A ja zaczęłam chodzić na zajęcia taneczne, kiedy miałam 6 lat. Na początku tańczyliśmy z Tomkiem razem, ale od pięciu lat mamy innych partnerów. Tomek tańczy z Anią, a ja z Robertem.

Kamil: Od czego zaczynaliście naukę?

Tomek: Najpierw ćwiczyliśmy kroki podstawowe do wszystkich tańców po kolei.

Kamil: Jak dużo czasu obecnie poświęcacie na treningi?

Klaudia: Mamy zajęcia cztery razy w tygodniu, w sumie siedem i pół godziny tygodniowo.

Kamil: Jak wyglądają te zajęcia?

Tomek: Najpierw zawsze jest rozgrzewka, w czasie której rozciągamy sobie mięśnie. Potem dopiero tańczymy. Na zajęciach grupowych ćwiczymy poszczególne elementy jakiegoś tańca i własną choreografię.

Klaudia: Oprócz tego raz w roku, w wakacje, wyjeżdżamy na obozy taneczne, czasem nawet za granicę. Wtedy przez dwa tygodnie ćwiczymy co dzień po 6 godzin. Ale też przy okazji trochę zwiedzamy.

Kamil: Do jakiego zespołu tanecznego należycie?

Tomek: Jest to formacja taneczna eMiKa. Tańczą w niej dzieci od 4 klasy szkoły podstawowej do pierwszej gimnazjum. Jest też Mała eMiKa. Należą do niej maluszki, które dopiero uczą się kroków.

Kamil: Czy macie jakieś swoje ulubione tańce?

Klaudia: Ja najbardziej lubię rumbę, bo to jest taniec dla zakochanych. Ale też paso doble, który jest bardzo energicznym tańcem.

Tomek: A mnie najbardziej odpowiada jive [dżajf] – jest szybki i energiczny, taki jak ja.

Kamil: Czy w takim razie jest jakiś taniec, który sprawia Wam trudność?

Tomek: Trudny jest quick step. Są tam bardzo szybkie kroki połączone z podskokami i łatwo można się pomylić w rytmie. W dodatku trochę inaczej tańczy partner, a inaczej partnerka.

Kamil: Czy oprócz tańca macie jakieś inne zainteresowania?

(Ciąg dalszy na stronie 11)

TAŃCZYĆ KAŻDY MOŻE CZYLI O TAŃCU mniej klasycznym a bardziej dyskotekowym

Taniec dyskotekowy jest jedną z tych technik, które nie wymagają wielkiego kunsztu tanecznego. Każdy z nas potrafi się trochę pokłamać i pogibać rytmicznie na dyskotekę, ale ta prosta solowa forma tańca może okazać się zaskakująco bogata i niełatwa.

Od ponad trzydziestu lat powstawały w Ameryce proste formy tańców solo i w grupie, którym dla lepszej zabawy nadawano prościutką powtarzalną, niemal geometryczną choreografię oscylującą wokół podstawowego kwadratowego lub prostokątnego pola, na którym znajduje się tancerz. Przemieszczenia liniowe w przód, w tył, na prawo i w lewo, przeplatane obrotami lub skrętami o określony kąt, wyrzutami rąk w górę, na boki oraz wykopami podudzia budowały te proste tańce, które dopiero w grupowym wyko-

naniu stawały się atrakcyjne dla obserwatora, a uczestnikom tańca pozwalały na poczucie integracji z grupą dyskotekowiczów.

Z czasem formy tańca dyskotekowego skomplikowały się i nabrały wielu cech baletowo-akrobatycznych, koniecznych dla sztuki estradowej. Zaczęły się także wyraźnie różnicować charakterem, sposobem ruchu, a także samą muzyką. Tak powstał Hip-hop, Funky, Electric boogie, czy Break dance oraz techno i wiele innych stylów.

Każda z technik dyskotekowych czerpie inspiracje z pozostałych pokrewnych technik, chociaż niektórzy traktują poszczególne odmiany disco jako zupełnie odrębne. Z każdym niemal rokiem mody taneczne podlegają dalszym przeobrażeniom. Dla mniej wymagających wynaleziono także proste formy tańczone w parze, jak "disco fox".

Jeśli chcesz trochę pewniej poczuć się na dyskotekę, zachęcamy do odrobiny nauki podstaw tego stylu.

Opracowała Angelika Błach, kl. V b

(Ciąg dalszy ze strony 10)

Tomek: Lubię sport i bardzo chciałbym chodzić na SKS, a także trenować karate, ale nie mam na to za wiele czasu.

Kamil: Co uważacie za swój największy sukces?

Tomek: Zdobyliśmy wiele medali na różnych zawodach. Dla mnie największym sukcesem było zdobycie trzy lata temu wicemistrzostwa okręgu małopolskiego.

Klaudia: A dla mnie zajęcie III miejsca na zawodach w Krakowie.

Kamil: Jakich rad udzielilibyście tym, którzy chcieliby się nauczyć tańczyć?

Klaudia: Trzeba zacząć od nauki kroków, potem opłacać rytm, a dopiero na końcu myśleć o choreografii.

Tomek: Przede wszystkim trzeba chcieć się nauczyć tańczyć. I znaleźć na to czas.

Kamil: Dziękuję Wam za rozmowę.

*Na zdjęciu
Tomek i Ania*

SPOSÓB NA WOLNY CZAS

Nie masz przyjaciół? Nudzysz się popołudniami? A może po prostu pragniesz mieć zwierzątko?

PAPUŻKA BĘDZIE DOSKONAŁA!

Mam trzy papugi. Dwie faliste – o imionach Kinia i Kinio – oraz jedną nimfę – to Kuba. Wszystkie żyją w zgodzie, mieszkając w jednej klatce.

To jest Kuba. Potrafi wymawiać swoje imię i powtórzyć kilka melodyjek.

PORADNIK DLA TYCH, KTÓRZY CHCĄ KUPIĆ PAPUŻKĘ

ILE KOSZTUJE?

Jedna papuga kosztuje w granicach 12-15 zł, klatka 20-60 zł (zależy od wielkości), lusterko i zabawki - 10 zł. Nie zapomnij o patykach i pojemnikach na wodę i ziarna.

Ich zaletą jest to, że uwielbiają się ze mną bawić: jeżdżą na ciężarówce, siadają mi na dłoniach i na ramieniu, podróżują na moim psie Reksie (a nawet czasami na kotce Tinie), lubią kręcić się na krześle obrotowym i przesiedywać na obrazach.

Słuchając muzyki, w pewnym momencie zaczynają tańczyć. Wygląda to bardzo zabawnie, jak dreptają po swoim patyczku po parę kroków raz w jedną, a raz w drugą stronę lub stojąc w miejscu, ruszają głową w górę i w dół.

Kuba uwielbia gadać. Nauczyliśmy go wymawiać swoje imię i powtarzać parę melodyjek. Czasem kiedy się nudzi i nikt nie zwraca na niego uwagi – powtarza w kółko swoje imię albo sam zaczyna gwizdać znaną melodię, ale tylko do połowy i potem czeka, aby ją ktoś dokończył. Jest to naprawdę duża frajda, tak rozmawiać sobie z „gadającym” ptakiem.

David Drwal, kl. V b

CO JE?

Na jedną papużkę przypadają 3-4 łyżeczki podstawowej karmy dziennie i zawsze świeża woda! Nie zapomnij o przysmakach: kolby prosa, sałata zielona, jabłko, słonecznik, biszkopty.

KILKA ZASAD

- Jeżeli masz tylko jedną papużkę, staraj się dotrzymywać jej towarzystwa.
- Przynajmniej raz na dwa tygodnie wyczyść klatkę.
- Przed wypuszczaniem papużek z klatki zawsze zamknij okna i drzwi!

PAMIĘTAJ! PAPUŻKA NIE JEST ZABAWKĄ, ALE ŻYWĄ ISTOTĄ!

SPOSÓB NA WOLNY CZAS

ROWEROWY

Wreszcie nadeszła wiosna, a na osiedlach zaroilo się od rowerzystów. Każdy posiadacz roweru wie, że jazda na dwóch kółkach jest bardzo przyjemną formą relaksu.

ŚCIEŻKI ROWEROWE W TARNOWIE

W Tarnowie w ostatnich latach stopniowo przybywa tras rowerowych. Wiele z nich znajduje się niedaleko naszej szkoły i osiedli, na których mieszkamy. Są to ścieżki przy ulicach:

- 🚲 **al. Tarnowskich**
- 🚲 **ul. Lotnicza**
- 🚲 **Góra św. Marcina**
- 🚲 **ul. Spokojna**
- 🚲 **ul. Wypoczynkowa**
- 🚲 **ul. Tuchowska** – za wiaduktem kolejowym, zaś nowy odcinek powstał przy Tuchowskiej od Kohnarskiego do wiaduktu
- 🚲 **ul. Ziai** – nowo wybudowany odcinek, jeszcze nieoddany do użytku.

Wybierając się na wycieczkę rowerową, warto nie tylko pedałowac, ale przy okazji zobaczyc coś ciekawego. Na przykład:

ZAWRÓT GŁOWY

Jadąc ul. Lotniczą, dotrzemy do Parku Sanguszków, w którym możemy miło spędzić czas, obserwować wiele ptaków i zwierząt, a także oglądać ciekawe rośliny. Przy tej ulicy organizowane są też pokazy lotnicze oraz starty i przeloty motolotniarzy, na które warto popatrzeć.

Używając rowerów górskich, możemy pokonać wiele trudnych tras rowerowych w okolicach ruin zamku na Górze św. Marcina. Zjeżdżając później Aleję Tarnowskich, zatrzymujemy się na chwilę przy sklepiu, aby zaspokoic pragnienie.

Na wycieczki rowerowe możemy wybrac się z przyjaciółmi, rodziną, z kolegami z klasy. Zachęcam więc do częstej jazdy na rowerze, na pewno nam to nie za szkodzi, a miło i przyjemnie spędzimy wolny czas.

LoLomiL

Trasa rowerowa ulicą Lotniczą

WAKACJE ZA PASEM

Opowieści zupełnie prawdziwe Spotkanie z błotem

Pewnego słonecznego i dość ciepłego dnia wyruszyliśmy z grupą osób pod przewodnictwem Ks. Proboszcza na spotkanie pookazowe do lasu Kruk. Cel wycieczki był tylko jeden - wypocząć na łonie natury.

Wybraliśmy się rowerami, a niektórzy samochodami. Ja nie leniuchowałem!!! Chwyciłem swojego BMX-a i ruszyłem w drogę. Po chwili byliśmy już na miejscu. Postawiliśmy rowery, wzięliśmy kielbaski i zaczęliśmy je piec przy ognisku. Ja i moi dwaj kompani: Ptery i Gucio poszliśmy do lasu. Chcieliśmy pospacerować, nazbierać grzybów i poszukać przygód. To zbieranie grzybów nas wciągnęło, bo znaleźliśmy kilka dorodnych okazów. Trochę oddaliliśmy się od grupy. Gdy nagle... Ptery i ja wpadliśmy do bagna. Gucio przeszedł wcześniej i nie zauważył, że znaleźliśmy się w pułapce. Zaczęliśmy z Pteryem krzyczeć,

Zwykła kałuża może kryć wiele tajemnic...

wołając o pomoc. Po chwili nasz trzeci kompan zorientował się, że jesteśmy w nieciekawym położeniu. Pobiegł do księdza i opowiedział o wszystkim, co się zdarzyło w lesie. Nasz Wielebny przyszedł z pomocą i wyciągnął mnie i Pterygo z bagna. Wszystko skończyło się dobrze.

Na szczęście miałem ubranie na zmianę, a tamto zabrudzone wypłukałem w rzece i wysuszyłem na słońcu. Z moim kolegą, któremu ta przygoda się również przytrafiła, nie było tak dobrze. Ale o nim już nie będę opowiadał...

Tak zakończyła się ta brudna przygoda. Drugiej takiej nie chciałbym już nigdy przeżyć. To była dla mnie nauczka. Teraz już wiem, żeby na wycieczce nigdy nie oddalać się od grupy.

Łowca Przygód

Wędrówki przedwakacyjne Rajd na Słoną Górę

W tym roku w Dniu Dziecka każda klasa starała się zorganizować dla siebie coś miłego i atrakcyjnego. Kl. V c, ze swoją wychowawczynią p. Magdaleną Rzepką i panią Wandą Długosz, wybrała się na rajd w okolice Tarnowa.

Trasa przebiegała malowniczym szlakiem, oznaczonym kolorem czerwonym, z Kłokowej na Słoną Górę (398 m n.p.m.), a stamtąd do Poręby Radlnej. Po drodze atrakcji nie brakowało. Zachwycały nie tylko piękne widoki, ale także zwykłe leśne kałuże pełne jakże ciekawych okazów fauny. Chłopcy z zapalem wylawiali z błotka kijanki i żabki i dopytywali panią od przyrody o ich nazwy. Oczywiście stworzonka z powrotem trafiały do swojego naturalnego środowiska życia. Niektórzy popisywali się znajomością gatunków drzew, mchów i porostów, inni woleli demonstrować umiejętności wspinania się na dęby czy buki. Były jednak i poważniejsze chwile w czasie tej wycieczki – gdy grupa dotarła do cmentarzyka wojskowego z okresu I wojny światowej.

Niektórzy tak się zapalili do chodzenia, że domagali się przedłużenia trasy rajdu albo przynajmniej jeszcze jednej takiej wycieczki w najbliższym czasie.

KĄCIK ŁASUCHA

Czekoladowe kuleczki

Składniki:

- 1 tabliczka czekolady (połamać na kawałki)
- 2 paczki herbatników szkolnych (zemleć lub rozgnieść wałkiem)
- $\frac{1}{2}$ kostki margaryny
- 3 łyżki cukru
- 2 łyżki kakao (słodkie)
- 3 łyżki kakao (gorzkie)

Sposób przyrządzenia:

Podgrzej wodę w rondelku. Do metalowej miseczki włóż czekoladę, margarynę i cukier. Ustaw tę miseczkę na rondelku z gorącą wodą i rozpuść „na parze” wymienione składniki, stale

mieszając. Zdejmij z ognia miseczkę, wsymp słodkie kakao, wymieszaj. Dodaj rozgniecione herbatniki i znów wymieszaj. Powstałą masę wstaw na 30 minut do lodówki. Następnie na czysty talerzyk wysyp gorzkie kakao. Ze schłodzonej masy formuj kuleczki (najlepiej zwilżonymi palcami) i otaczaj w kakao. Gotowe kuleczki trzymaj w chłodzie.

Dla urozmaicenia:

- ☉ Zamiast w gorzkim kakao kuleczki można otaczać np. w białej czekoladzie lub wiórkach kokosowych.
- ☉ $\frac{1}{4}$ herbatników można zastąpić zmielonymi orzechami.
- ☉ Do masy można dodać odrobinę olejku migdałowego lub waniliowego.

SMACZNEGO!

Opracował Dawid Drwał, kl. V b

Poleć nam swój ulubiony przysmak! Zostań „Odłotowym Łasuchem”!

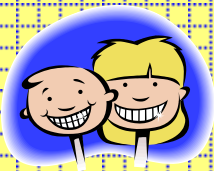
Sam pamiętaj! Powiedz rodzicom!

Kiermasz używanych podręczników

W ostatnich dniach roku szkolnego odbędzie się międzyklasowy kiermasz używanych podręczników (dokładny termin ustalą wychowawcy poszczególnych klas). Rodzice proszeni są o wcześniejsze wycenienie książek przeznaczonych do sprzedaży.

W co się bawić, czyli dzieci – rodzicom

„W co się bawić” – już nie pytają, ale prezentują dzieci uczęszczające do świetlicy szkolnej. Nauczyciele i uczniowie zapraszają wszystkich Rodziców na prezentację dorobku wychowanków świetlicy. Będą piosenki, tańce, inscenizacje bajek „Czerwony Kapturek” i „Kopciuszek”, quizy, gry rodzinne oraz wystawa prac plastyczno-technicznych. Zapraszamy!

Takie sobie dialogi

- Tato, daj mi szybko pięć złotych, bardzo proszę!
Chcę je dać staruszce.

- To bardzo szlachetnie z twojej strony, należy wspomagać biedne staruszki. Gdzie ona jest?

- Na rogu, tato, sprzedaje lody.

- Co to jest dziedziczność? - pyta nauczyciel ucznia.

- Dziedziczność jest wtedy, gdy uczeń dostaje dwóję za wypracowanie, które napisał jego ojciec.

- Jasiu, masz dziś bardzo dobrze odrobione zadanie - mówi nauczycielka.

- Czy jesteś pewien, że twojemu tacie nikt nie pomagał?

- Jasiu, dlaczego spóźniłeś się na lekcję? - chce wiedzieć pani wychowawczyni.

- Bo jak szedłem do szkoły, to napadł mnie uzbójcy bandyta.

- O Boże, dziecko, czy nic ci się nie stało?!

- Owszem, zabrał mi zeszyt z wypracowaniem.

Tato mówi do Jasia:

- Nie rozumiem, jak ty możesz zadawać się z Wojtkiem. Przecież to niegrzeczny chłopiec, najgorszy uczeń w klasie!

- Przez wdzięczność tato. Gdyby nie on, ja byłbym najgorszym uczniem!

Nauczyciel kazał Jasiowi napisać w zeszycie 100 razy: Nigdy nie będę mówił do nauczyciela "TY". Nazajutrz Jasio przynosi zeszyt.

- Dlaczego to zdanie napisałeś nie 100, ale 200 razy?

- Bo cię lubię, Kaziu!

Nauczycielskie mądrości

☺ Polubiłem waszą klasę od pierwszego wejrzenia, ale teraz widzę, że tylko dlatego, iż mam bardzo słaby wzrok.

☺ Ponieważ jest trochę zimno, proszę wyciągnąć karteczki- rozgrzejemy się.

☺ Trzeba wyjątkowych zdolności, aby w kilku słowach powiedzieć tyle głupstw!

☺ Nie pamiętam, co powiedziałem, ale powtórzę.

☺ Jesteście bardzo żywą klasą, ale to nie może trwać dłużej.

☺ Nie oczekujcie cudów, mimo że to lekcja religii.

Szkolny słownik

☺ dziennik - lista przebojów

☺ usprawiedliwienie - alibi

☺ koniec roku szkolnego - amnestia

☺ klasówka - Podróż w nieznane

☺ odpytywanie - Jeden z dziesięciu

☺ tablica - Ściana płaczu

☺ wywiadówka - rozprawa sądowa

☺ powrót rodzica z wywiadówki - wejście smoka

☺ język polski - Magia liter

☺ religia - Dotyk anioła

☺ dyrekcja - JAG-Wojskowe Biuro Śledcze

☺ pielęgniarka- Dr Quinn